

at ryge, men først og fremmest sikrer røgfrihed for alle, der ønsker at være fri for andres røgforurening.

Der er undersøgelser nok, der påviser sundhedsfaren ved både selv at ryge og også være passiv ryger. Det gælder selvsagt især børn, allergikere og folk med luftvejssygdomme. Der er som sagt sket fremskridt på området de seneste år, men ikke nok. Tobaksskaderådet har påvist, at der fortsat er hele 40 pct., der udsættes for passiv rygning på arbejdspladsen. Man kan med rette spørge, hvor den personlige frihed er for de mennesker.

Det må vel her i 1999 være en selvfølge, at f.eks. børn har krav på, at der ikke bliver røget i de lokaler, de opholder sig i, og hvis rygerne fortsat forventer at møde stor tolerance fra ikkerygernes side, så må man stille det som et mindstekrav at kunne blive fri for andres røg.

Vi kan som ansvarlige politikere ikke lukke øjne og ører for den omfattende viden, man har på området, om tobakkens skadevirkninger. Lad mig nævne bare nogle få punkter:

Der er tusinder af forskellige kemiske stoffer i tobak, hvoraf de 40 med sikkerhed er kræftfremkaldende. Tobaksrygning bærer hovedskylden for danskernes relativt lave middellevetid. I Danmark dør årlig mindst 12.000 af kræft eller kræftrelaterede sygdomme. Hvert femte dødsfald er tobaksrelateret. Syv til ni ud af 10 lungekræfttilfælde skyldes tobak. Rygere har f.eks. 50 pct. større risiko for at få blodpropper end ikkerygere, og 10 pct. af dem får blodpropper før 50-årsalderen. Rygere lever i gennemsnit 7½ år kortere end ikkerygere. Hver cigaret korter levetiden med ca. 15 minutter. Senest er der også påvist en vis sammenhæng mellem tobak og senildemens.

Det fremhæves ofte, at rygere er større skatteydere gennem deres afgifter end andre, men tobak koster faktisk årlig 3-4 mia. kr. i sundhedsudgifter, op til 4 mia. kr. i tabt arbejdsfortjeneste og 2 mia. kr. til førtidspension og sygedagpenge. Det er faktisk et paradoks, at så mange mennesker kritiserer vores sygehuses kræftbehandling, men skøjter let hen over årsagen til kræft og forebyggelsen heraf, og det er også et paradoks, at vi gerne giver milliarder af kroner for at forbedre vort ydre miljø, men ikke rigtig vil gøre noget ved vores egen krops forurening.

Der er altså stort set enighed i regeringen om, at der skal strammes op, og regeringen ønsker også ligesom forslagsstillerne en mere ensartet

lovgivning på området. Som før omtalt er regeringen i gang med dette, og det er en vigtig del af regeringens omfattende folkesundhedsprogram, der blev fremlagt forleden.

Der er mange gode forebyggende forslag i det program, og vi ved godt, at mange andre faktorer end tobak er skyld i folks sygdom og død, og selv om vi strammer op på forslaget om røgfrit miljø, så er det også fortsat vigtigt at påvirke folks adfærd gennem oplysningskampagner.

Alt det får vi mulighed for at drøfte til efteråret, og de tværpolitiske forslagsstillere må derfor afvente regeringens lovudspil til oktober, når Tinget starter igen.

Da De Radikales ordfører ikke kunne være til stede, skulle jeg sige, at de er enige med os i sagen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Graversen var meget hurtig til at erklære, at den lov, der blev vedtaget i 1995 vedrørende forbud mod at ryge i statens lokaler, har virket. Må jeg spørge hr. Graversen: Hvordan kan det så være, at der fortsat ryges i Folketingssalen?

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg må tilstå over for hr. Kim Behnke, at det jo nok var en fejl, da vi vedtog loven i 1995, ikke at helt gøre det klart, om Folketinget var omfattet eller ikke var omfattet. Der var lidt diskussion om det.

Det kommer an på, hvordan man omfatter det. Hvis man opfatter Folketinget som en statsejendom, som en statslig arbejdsplads, hvad man med nogen ret kan gøre, så bør man overholde de samme regler her. Jeg mener også, vi har nogle regler på området i Folketinget, altså f.eks. i udvalgene. Hvis et enkelt medlem i et udvalg forlanger røgfrihed, mener jeg, vedkommende har ret til også at få det opfyldt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg må sige til hr. Graversen, at jeg var i Folketinget, da den lov blev vedtaget i 1995. Jeg så, at der her langs med Folketingssalen blev opsat klistermærker, og at askebægrene blev fjernet. Men der gik ikke længere end til det første møde, hvor politikere fra forskellige partier mødte op med høj cigarføring og erklærede, at det agtede de sandelig ikke at overholde.